

mig, om jeg vilde indkassere for mig dem, der ud fra Ønsker om mere Militærvæsen stemte mod de foreliggende Lovforslag. Nej, det agter jeg ikke at gøre, men jeg agter, hvis en Folkeafstemning kunde finde Sted, at indkassere dem for det Standpunkt, at der ikke skal gennemføres noget nyt, før der er Flertal for dette nye. Dette er en Grundsætning i hele vort politiske Liv, og det maa ogsaa gælde denne Sag. (*Fraenkel*: Det er alt for indviklet). Det forekommer mig, det er det simpleste, der overhovedet kan tænkes, og det mest ligefremme, og det forbyrder mig, at det ærede Medlem synes at vise glippende Forstaaelse. Men hvis det ærede Medlem kunde have ønsket en Afstemning under den Form, her har været nævnt i Dag, har han tidligere haft Lejlighed til at slutte sig dertil, for Gang efter Gang har vi under denne Debat sagt, at en saadan Afstemning kunde vi fuldkommen give vor Tilslutning. Men disse Muligheder er afvist, skudt til Side fra Flertalspartiernes Side, og det Spørgsmaal, der i Øjeblikket foreligger for Tinget, er dette: Vil man gennemføre en Militærordning, som ingen tror paa har et Vælgerflertal bag sig, uden at give Vælgerne Lejlighed til at tage Standpunkt dertil?

**Korsgaard:** Det ærede Medlem Hr. P. Munch synes at erkende, at der i Folket er saa nogenlunde en Halvdel til den ene Side og en Halvdel til den anden. Det ærede Medlem Hr. P. Munch profeterer, at det Flertal, der fandtes ved sidste Valg, ikke eksisterer mere. Det ærede Medlem Hr. P. Munch har ikke en eneste Realitet at bygge paa i saa Henseende. Det ærede Medlem Hr. P. Munch kan nu som saa mange Gange før fremsætte den Paastand og, saa snart Paastanden erfremset, betragte det som givet, at hans Paastand er rigtig. Sandheden i dette Forhold er, at ikke et eneste af Medlemmerne tilhørende det konservative Folkeparti og Venstre i nogen Henseende har vist Tilbøjelighed til at ønske et Forslag, som er mindre end det, som her gives. Følgen maa altsaa blive den, at al Sandsynlighed taler for, at der er 50 000 Stemmers Flertal for, at vi virkelig skal have et Forsvar. Hertil kommer yderligere, at Erhvervspartiet, som nu efterhaanden paa saa mange Maader stiller sig ved de radikale Partiers Side, dog ikke absolut har stillet sig til den Side i Retning af ikke at ville have noget Forsvar. Det ærede Medlem Hr. Boa har jo i en smuk Bordtale, kan jeg næsten sige, sagt, hvorledes

det skulde være. Den Mulighed, at det kan blive saaledes, er desværre ikke til Stede; men af det ærede Medlem Hr. Boas Udtalelser synes det at fremgaa, at ogsaa dette Parti ønsker at betragte sig som et Parti, der vil forsvere sit Land. Ud fra det Synspunkt maa jeg bestemt hævde, at det ærede Medlem Hr. P. Munch ingen som helst Ret har til at paastaa, at der skulde være et talmæssigt Flertal i den Retning, det ærede Medlem og Socialdemokratiet ønsker. Tværtimod maa jeg hævde, at alt taler for, at der er et Flertal til Stede i Retning af at ville et positivt Forslag.

**Stengaard-Kirkegaard:** Enten er det ærede Medlem Hr. P. Munch ikke saa stor en Kunstner i Behændighed, som jeg har ventet, eller ogsaa er det ærede Medlem uhyre glemsom. Thi naar det ærede Medlem taler om, at jeg har givet afgørende Tilsagn, og nu fortolker det saaledes, at jeg har givet Tilsagn paa visse Betingelser, er det ikke mig, der fortolker mine Udtalelser; det er det ærede Medlem selv, der ved Finanslovforslagets første Behandling udtrokkelig udtalte — jeg oplæste for et Øjeblik siden Udtalelsen fra denne Plads —, at Hr. Stengaard-Kirkegaard har givet Tilsagn paa visse Betingelser. Det ærede Medlem Hr. P. Munch fremhæver altsaa, at det kun er paa visse Betingelser, dette Tilsagn er givet. Det er altsaa det ærede Medlem, der igen prøver en Fortolkning. Maa jeg endelig sige, at naar jeg kunde tænke mig at gaa med til Folkeafstemning paa det her skitserede Grundlag, var det under Forudsætning af, at samtlige Partiers Forslag kunde komme ud til Vælgerne Afgørelse. Jeg tvivler aldeles ikke om, at f. Eks. Socialdemokraternes Forslag om Afrustning kun vilde finde Tilslutning hos et meget lille Faatal af Vælgerne, og jeg tror, det samme vilde blive Tilfældet med det radikale Forslag. Her i Tinget staar Medlemmer af disse Partier og taler saa højt om, at de har Flertal; men hvis deres Forslag skulde ud til Vælgerne Afgørelse, tvivler jeg ikke et Øjeblik om, at det vilde vise, at det vilde blive et endogsaa meget lille Mindretal, der vilde give disse Forslag deres Tilslutning. (*Vilhelm Rasmussen*: De kan sagtens prale, som ikke tør!).

**Formanden:** Det ærede Medlem bør ikke stadig afbryde.

**Fraenkel:** Det ærede Medlem Hr. P. Munch kan slet ikke stille det Krav til mig, at jeg skal formulere Forespørgselen ved